

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Русе, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Венцислав Д. Василев

при участието на секретаря Юлия К. Острева
като разгледа докладваното от Венцислав Д. Василев Административно наказателно дело № 20214520201725 по описа за 2021 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Р. Р. К. до Русенския Районен съд против наказателно постановление № 38-0002123/30.07.2021г. на Директора на РД ”Автомобилна администрация” гр.Русе, в която се иска съдът да го отмени, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява и не взема становище по жалбата; постъпило е писмено становище на редовно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, редовно призован не изпраща представител.

Русенската Районна прокуратура редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.06.2021г. жалбоподателят управлявал т.а. „Даф“, категория N 3, с ДК№ А 2820 НТ и прикачено към него полуремарке, категория О 4 с ДК№ А 2509 ЕМ, като извършвал превоз на товар – царевица – от с.Ресен, обл.Велико Търново - гр.Русе. В района на КПП „Хижа Приста“ бил спрян за проверка от служители на РД „АА“ гр.Русе с оглед проверка за спазване на ЗАПр, ЗДвП и подзаконовите нормативни актове по прилагането им. В хода на проверката било установено, че при допустима максимална маса на състава от ППС в размер на 40 000 кг, управляван от жалбоподателя, същата е в размер на 45 660 кг, т.е. налице е превишение от 5 660 кг. За констатираното нарушение св. Й.П. съставил АУАН против жалбоподателя, а въз основа на него АНО издал обжалваното наказателно

постановление, с което му било наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лв. за нарушение по чл.177 ал.3 т.1 пр.2 от ЗДвП вр. чл.139 ал.1 т.2 пр.2 вр. чл.6 ал.1 т.3 б.„а“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ.

Тази фактическа обстановка съдът приема за установена от събраните в хода на производството доказателства.

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, което има право на жалба срещу подлежащ на обжалване по съдебен ред акт и в този смисъл е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и правилно е приложен материалният закон. Наказателното постановление следва да бъде изменено единствено в насока размера на наложеното наказание.

Доказателствата за извършеното нарушение са безспорни и безпротиворечиви. От приложените към преписка писмени доказателства, разпитът на актосъставителя в съдебно заседание и заключението на назначената техническа експертиза на документ безспорно се установява, че жалбоподателят е управлявал ППС, състоящо се от влекач с две оси и полуремарке с три оси. Съгласно § 6 т.35 от ЗДвП допустимата максимална маса е разрешената максимална маса на пътното превозно средство в натоварено състояние, определена за допустима от компетентните органи. Очевидно тази законова дефиниция във вр. с чл.139 ал.1 т.2 от ЗДвП препраща мълчаливо към Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ. Съгласно чл.6 ал.1 т.3 б.„а“ от тази Наредба допустимата максимална маса на съчленени ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване за моторно превозно средство с две оси с полуремарке с три и повече оси е 40 тона. От това следва изводът, че управляваното от жалбоподателя съчленено ППС, ведно с товара си не може да надвишава 40 ., за което съдът намира че по делото има безспорно установени доказателства. Не е основателно основното възражение на защитата, че този извод не може да се установи единствено от нареждане за експедиция № 1000003922/24.06.21 г. на л.7 от делото, възпроизведено чрез техническата експертиза в четим формат, видно от която допустимата максимална маса на процесното ППС е с 5 т и 660 кг по-висока от нормативно определената, което е обозначено посредством думата „бруто“. Това е така, защото законът – нито ЗАПр , нито ЗДвП или подзаконов нормативен акт по приложението им, вкл. Наредба № 11/03.07.2001г. не изисква установяването на допустимата максимална маса, съответно превишаването и с нарочно /специално средства, тъй като в противен случай това изрично щеше да бъде посочено, а подобно изискване би се превърнало и в признак от обективната страна от състава на нарушението по арг. напр. на чл.174 ал.1 от ЗДвП или чл.343б ал.1 от НК. Този извод се налага и от сравнителното тълкуване с разпоредбата на чл.35 от Наредба

[illegible]

документ, удостоверяващ сключен договор за превоз с цел създаване на яснота в превозните правоотношения

Съдът намира, че наложеното наказание следва да бъде намалено, тъй като действително не е съобразено с критериите по чл.27 ал.2 от ЗАНН. Съгласно чл.177 ал.3 т.1 пр.2 от ЗДвП наказанието за извършеното нарушение е глоба в размер от 500 лв. до 3 000 лв. В случая, като единствено смекчаващо отговорността обстоятелство не може да не бъде отчетено липсата на предходни наказания по ЗАПр; доколкото АНО не е представил никакви доказателства в тази насока, съдът приема, че това е първо нарушение за дееца. Не може да не бъде обаче като отегчаващо отговорността обстоятелство сериозното претоварване на допустимата максимална маса на процесното ППС. Претоварването е с 5660 кг, което представлява около 15 % надвишаване на максимално допустимата маса, т.е. от 10 % до 20 % и попада в т. 4 от Приложение № 1 "Категория на тежестта на нарушенията от Регламент (ЕС) 2016/403 на Комисията от 18 март 2016 година за допълнение на Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на класификацията на тежките нарушения на правилата на Съюза, които могат да доведат до загуба на добрата репутация на автомобилния превозвач, и за изменение на приложение III към Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, поради което се квалифицира като много тежко нарушение. Очевидно е, че подобно претоварване, и то особено в летния сезон, много сериозно уврежда пътната инфраструктура с всички произтичащи от това рискове за безопасността на движението. При това положение съдът намира, че наказанието следва да бъде определено около средния размер на санкцията, а именно в размер на 1 500лв.

При това положение съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено само в частта относно размера на наказанието.

Мотивиран така и на основание чл.63 ал.2 т.4 вр.ал.7 т.2 пр.1 от ЗАНН, съдът :

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 38–0002123/30.07.2021г. на Директора на РД "Автомобилна администрация" гр.Русе, с което на Р. Р. К. с ЕГН ***** му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3 000 лв. за нарушение по чл.177ал.3 т.1 пр.2 от ЗДвП, като я намалява на 1 500 лв.

Препис от решението да се изпрати на жалбоподателя и АНО.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред

Русенския Административен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____